

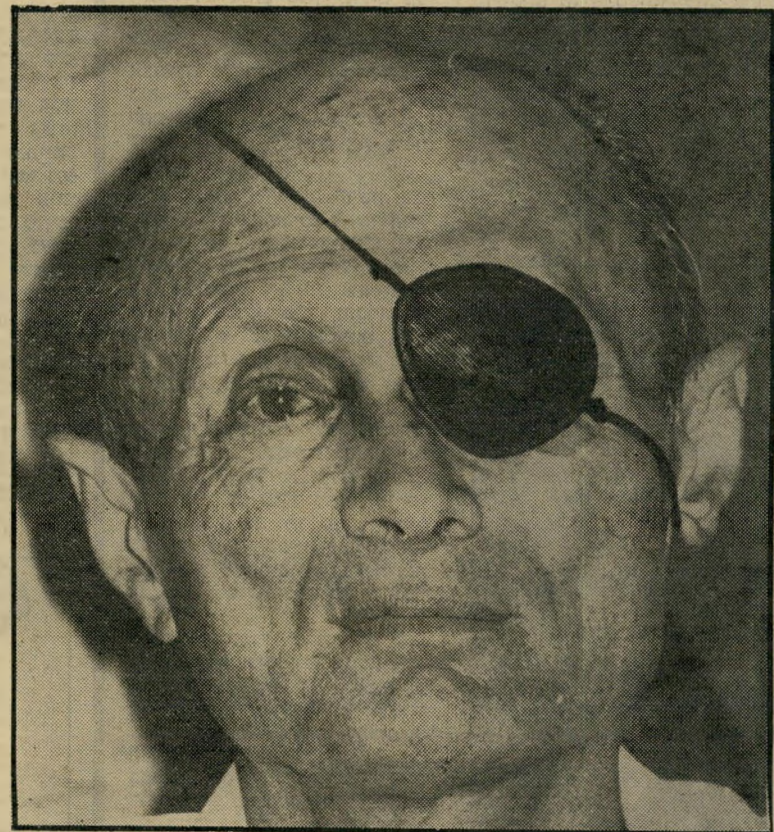

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורכת-בית: יוסי שגן • רכז מערכת: שרית ישי ושלמה פרנקל • עורכי כותב: תמו מוזוביץ וגורא גוימן • צלמי מערכת: ציון צפריר וענת סרגוסמי • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רחוב בן-אביגדור • הפצה "גד" בע"מ • גלוסות צינקוגרפיה "בספי" בע"מ.

הביטחון של דין, שלא התעניין, כמובן, במה שדובר בחדר. בחדר-העיתונות הוקצה מקום מיוחד לעיתונאים ולצלמים. היה גם ברור היכן יישב משה דיין. תתלוננתי לפני אנשי הביטחון על-כך שהמיקום שהוקצה לעיתונות הוא צדדי מדי, בעוד שלי היה חשוב לעמוד מול דיין כדי לצלם תמונה חזיתית. הבהרתי להם שאכנס רק לרגע פנימה, אל המעגל שהיה חסום. ציינתי להם על איזו מרצפת אני מתכוונת לעמוד, ולצלם תמונה אחת ויחידה. לא קיבלתי על כך תשובה, אולם היתה להם הנכונות לעזור. בדיוק כך נערך הצילום. קפצתי פנימה.

קרא ירי.

תמונתו של משה דיין, שהתנוססה על שער העולם הזה (2303) למחרת מותו, משכה תשומת-לב רבה, בשל הבעת-פניו המייסרות. מתי ואיך צולמה תמונה זו? מספרת גילה ריון, הכתבת-צימת של "העולם הזה": תמונת-הדיוקן של משה דיין צולמה ברגע שהטלוויזיה התחילה לשדר את ה-

תוצאות של ספירת הקולות ביום-הבחירות. השעה היתה 20.00, ודיין המתין מול מצלמת הטלוויזיה, כשלצידו כתב-הטל-חיזיה מנשה רון. הם חיכו לרגע שיינתן האות, ומנשה רון יתחיל בראיון עם האיש. כיוונתי את עדשת-המצלמה כדי להנציח פורטרט מקורב, שימחיש את הבעת פניו של דיין ברגע שייודע כמה מראשהי הצליחה תל"ם להושיב בכנסת. לא היה בזה תכנון שמקורו ברוע-לב, אלא המח-שבה שמכחינה עיתונאית זוהי התמונה המתבקשת. הגעתי למטה-תל"ם במלון היאט בתל-אביב, שעתיים לפני שעת-השיא. התרשמתי מהאווירה במקום — כולם היו במתח. כחצי שעה לפני פירסום-התוצאה הסתגר דיין עם צוותו בחדר שבקומה החמישית בבית-המלון. הפרודור שהוביל אל החדר היה חשוך ודומם. ניצב בו שומר, מאנשי-

לוי אשכול

כתבת השער הקירמי:

שוחד במקום שבת

העולם הזה חושף את העסקה הצניית שנערכה בחשאי בין ממשלת בגין ובין אגודת-ישראלי. המיפדנה הדתית הפסימה לוותר על דרישתה השעוררית-תית להפסיק את טיפות אל-אל בשבת תמורת מאות מיליוני ל"ר. רות מקופת המדינה.

4

כתבת השער האחורי:

הנעליים של צייצי

מישהו גנב את נעליו של ראש עיריית תל-אביב והחביאן בשיח שליד השער. צוות העולם הזה מצא את הנעליים — ובתוכן פתק הסבר. הנעליים המשו-בחות, "זמש חוס-כהה מספר 43 עם סולייט קרפ כפולה", כפי שתוארו על-ידי ראש-העיר שלמה להט, הוחזרו אחר-כבוד לרשותו על-ידי המוצאים הישרים.

38

חקירה מיוחדת:

סחרוב מוכר לרובינשטיין

ישראל סחרוב, יו"ר הדיקטטוריון של התעשייה-האווירית ויו"ר הוועדה למכירת החברות הממשלתיות, משלב את תפקידיו. חקירה של העולם הזה העלתה: בשיחה שנערכה במיפדנת-יוקרה פובם על מכירת מפעל של התעשייה-האווירית לקבן אחרון רובינשטיין.

6

גיגי פרס

לא הלך לתפילה

בראיון חושפני עם העולם הזה מספר הקבלן גרישון ("גיגי") פרס על יחסיו עם אחיו, על עיסקת חסדיק ועל יחסיו עם אמצעי-התיקשורת. הוא אומר: "מישפחת פרס אינה קוזה-ניסטרטה".

40

הצעה שאי-אפשר

לסרב לה

השחקן מייק בורשטיין קיבל הצעה שאי-אפשר לסרב לה: תפקיד ראשי במחזמר כפרודיוו. העולם הזה מתאר את הצלחתו.

43

הודאה פסולה

דינאל הנדל, הודה ברצח אביו. חוקרי המישטרה לא עינו אותו כדי שיעשה זאת — ואף-על-פי-כן בוטל כתב-האישום, והשוטרים החוקרים הועמדו לדין.

58

צנחני הרקע האדום

השאלה העיקרית ככנס שערכו צנחני המיתנה היתה: איפה אריק שרון? הם רצו לסגור חשבון ישן, אבל אריק שרון לא הופיע. אף-על-פי-כן מצא רפול דרך משלו.

74

את' ינותח זוהר כהן?

סיפורו של הילד זוהר כהן, שנכווה בכל גופו, זיעזע את המדינה. אנשי ביהמה רודפי-פירסומת אספו כספים למען הילד — אך כשהגיע הזמן לנתח הזניחו את הטיפול בו.

72

9	מה גורם ללידת חמושיות?
50	כוכבי-העבר הגדולים
53	היהודי היחיד בדכאו
54	קולנוע על פני המים
61	"נטשתי את בנותי!"

מדורים קבועים:

31	אנשים	4	במדינה
32	ממפיכה למסיבה	7	הנדל
34	בלונים	8	תשקית
	יומן אישי — על ואגנר, אנשי המחל, מילחמת סיני, הנרי מילר, סגן מורנס, והטרס האסור	10	אתה והשקד
37	שידור	13	תשכך
46	מדריך שידורים	18	פורום
49	נמר של נייר — על דבורה עומר, עודד פלד, עזרא זוסמן ואליאס קאנטי	20	הורוסקופ
62	זה היה העולם הזה שהיה ספורט	22	מה הם אומרים — יצחק ארצי, זובין מהטה, מייקל לאט, גלי עטרי, רפי חטר, מרים גוטליב
64	רחל המרחתת	25	חשבון עובר ושב
69		26	אנשים בעולם
71			עולם קטן — בריטניה, סעודיה, ציטולובקיה